

gere, end Information har nævnt, og han argumenterer endnu en gang for, at der ikke findes retningslinjer for de ansattes ret til at udtale sig. Det sidste er ikke blot en strid om ord. Sagen er, at man netop ved at undlade at skrive retningslinjerne formelt ned kan bruge dem langt mere brutalt uden at diskutere dem. Det er det, sagen har vist. Og samarbejdsudvalgsreferatet viser, at reglerne er der, og at folketinget er blevet vildledt.

De andre hovedpunkter i Informations artikler står uantastet trods svaret.

Sagen er ubehagelig. For den forflyttede Jussi Merklin. For administrationsdepartementet og finansministeren.

Men så sandelig mest for den befolkning, der har set registrene skyde op, medens politikerne talte om personlig frihed. Som er blevet lovet garantier og kontrol, men som ikke har fået nogen af delene.

Det hører med til billedet, at Informations medarbejder kun med det yderste besvær og med loven i hånd fik lejlighed til at se sagens akter.

K. V.